

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: **Ing. Peter Podbehly**, [REDACTED] 940 01 Nové Zámky, proti žalovanému (sťažovateľovi): **primátor Mesta Nové Zámky**, Hlavné námestie 10, 940 02 Nové Zámky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16702-32498/2019 zo dňa 6. septembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/113/2019 – 92 zo dňa 9. mája 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 15S/113/2019 – 111 zo dňa 17. mája 2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť žalovaného sa **zamieta**.
- II. Žalobcovi sa **priznáva** voči žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca sa žiadosťou zo dňa 01.08.2019 (ďalej aj „**žiadosť**“) doručenou Mestu Nové Zámky domáhal podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej aj „**Infozákon**“ alebo „**zákon o slobode informácií**“) sprístupnenia nasledovných informácií:
 - i. informácie o príjmoch a majetkových pomeroch primátora Mesta Nové Zámky Mgr. art. Otokar Klein za rok 2018 a informácie o príjmoch a majetkových pomeroch všetkých poslancov mestského zastupiteľstva Mesta Nové Zámky za rok 2018 a

- ii. informácie o dátume, kedy primátor Mesta Nové Zámky a každý z poslancov mestského zastupiteľstva Mesta Nové Zámky podali oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov komisii mestského zastupiteľstva za rok 2018.

2. Mesto (Mestský úrad) Nové Zámky ako povinná osoba prípisom zo dňa 05.08.2019 postúpila žiadosť v súlade s § 15 ods. 1 Infozákona Ing. Pavlovi Uhrinovi, poslancovi mestského zastupiteľstva a predsedovi Komisie Mestského zastupiteľstva Nové Zámky na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií (ďalej aj „**komisia**“), ktorej poslanci mestského zastupiteľstva a primátor odovzdávali oznámenia funkcií, zamestnaní, činnosti a majetkových pomerov verejných funkcionárov za rok 2018. Povinná osoba pritom poukázala na čl. 7 ods. 1 a ods. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej aj „**ústavný zákon o ochrane verejného záujmu**“), na základe ktorých informácie o oznámeniach verejných funkcionárov poskytuje žiadateľom komisia obecného, resp. mestského zastupiteľstva.

3. Mesto (Mestský úrad) Nové Zámky ako povinná osoba rozhodnutím č. 15530-30996/2019/131/DV zo dňa 12.08.2019 (ďalej aj „**prvostupňové rozhodnutie**“) podľa § 18 ods. 2 Infozákona odmietla žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií a požadované informácie nesprístupnila. Tento postup odôvodnila tým, že v čase podania žiadosti požadovanými informáciami nedisponovala. Poukázala v tejto súvislosti na čl. 7 ods. 1 a ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

4. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. 16702-32498/2019 zo dňa 06.09.2019 (ďalej aj „**rozhodnutie žalovaného**“ alebo aj „**napadnuté rozhodnutie**“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

5. Podľa názoru žalovaného prvostupňový orgán konal v súlade s ustanoveniami Infozákona. Žalovaný argumentoval tým, že ústavný zákon o ochrane verejného záujmu priamo ustanovuje, kto je povinnou osobou na poskytovanie žiadaných informácií. V danom prípade je týmto orgánom komisia. Prvostupňový orgán nemôže do tejto kompetencie komisie zasahovať ani nahrádzať oprávnenie - povinnosť tohto orgánu poskytnúť informácie o oznámeniach verejných funkcionárov. Podľa žalovaného žiadny zákon túto povinnosť neprenáša z tohto orgánu na mesto/obec. Prvostupňový orgán nemôže porušovať ústavný zákon a nad rámec tohto zákona poskytovať namiesto tohto orgánu informácie, ktoré žalobca požadoval, alebo akýmkoľvek iným spôsobom zasahovať do kompetencií, ktoré ústavný zákon zveruje výhradne komisii. Prvostupňový orgán síce zabezpečuje organizačné a administratívne veci mestského zastupiteľstva a primátora, ako aj orgánov zriadených mestským zastupiteľstvom podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej aj „**zákon o obecnom zriadení**“), komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií je však zriadená priamo ústavným zákonom. Žalovaný teda zhrnul, že **prístup k informáciám, o sprístupnenie ktorých žalobca žiadal, má podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu iba táto komisia, nie prvostupňový orgán, ktorý ich ani nemohol mať k dispozícii, v dôsledku čoho ich nevedel žalobcovi sprístupniť.**

II. Konanie pred správnym súdom

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Nitre (ďalej aj „**krajský súd**“ alebo „**správny súd**“), ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojitosti s prvostupňovým rozhodnutím a vrátenia veci prvostupňovému orgánu – Mestskému úradu Nové Zámky na ďalšie konanie. Rozhodnutia považoval za nezákonné, keďže mal za to, že povinnosť sprístupniť požadované údaje má Mestský úrad Nové Zámky a primátor Mesta Nové Zámky. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/267/2015 zo dňa 22.03.2017 a uviedol, že správne orgány interpretujú čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v rozpore s jeho zmyslom.

7. Správny súd rozsudkom č. k. 15S/113/2019 – 92 zo dňa 09.05.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 15S/113/2019 – 111 zo dňa 17.05.2023 (ďalej aj „**napadnutý rozsudok**“) zrušil napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému orgánu - Mestu Nové Zámky na ďalšie konanie, a to na základe § 191 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „**SSP**“). Žalobcovi priznal právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania proti žalovanému.

8. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd v prvom rade poukázal na **zmätočnosť postupu prvostupňového orgánu**. Z administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňový orgán postúpil žiadosť podaním zo dňa 05.08.2019 predsedovi komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia však nevyplýva skutočnosť, že žiadosť žalobcu bola postúpená. Rovnako nebolo správne mu súdu zrejmé, z akého dôvodu Mesto Nové Zámky prvostupňovým rozhodnutím odmietlo žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií, t. j. o žiadosti rozhodovalo, keď žiadosť žalobcu postúpilo predsedovi komisie. Na uvedený postup prvostupňového orgánu žiadnym spôsobom nereagoval ani žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Navyše z obsahu administratívneho spisu nevyplýva ani skutočnosť, či oznámenie o postúpení žiadosti bolo žalobcovi doručované, keďže absentuje v tomto smere doručka, prípadne iný doklad.

9. Krajský súd ďalej dôvodil, že z prvostupňového rozhodnutia nie je možné zistiť, z akého dôvodu nie je možné sprístupniť požadované informácie. Podľa jeho názoru nepostačuje len citácia ustanovení zákona o slobode informácií a ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a strohá konštatácia, že povinná osoba nemá požadované informácie k dispozícii, ale je potrebné presne konkretizovať dôvody, pre ktoré povinná osoba požadovanými informáciami nedisponuje. Krajský súd tiež konštatoval, že ani žalovaný sa vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal so všetkými relevantnými odvolacími námietkami žalobcu.

10. Správny súd preto skonštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a súčasne aj prvostupňového rozhodnutia ako celok vykazuje **vady nepreskúmateľnosti rozhodnutí** pre nedostatok dôvodov, a to v miere, ktorá zakladá dôvod pre zrušenie týchto rozhodnutí podľa § 191 ods.1 písm. d) SSP.

11. Ďalej krajský súd pristúpil ku skúmaniu otázky, **či komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií** zriadená ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, zloženie ktorej bolo schválené Mestským zastupiteľstvom Mesta Nové Zámky, **môže**

mat' postavenie povinnej osoby v zmysle zákona o slobode informácií. Krajský súd pripustil, že z čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva povinnosť pre orgán, ktorému sa podávajú oznámenia, čiže komisiu na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií, poskytnúť informácie o týchto oznámeniach každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobode informácií. Zároveň však pripomenul, že táto komisia (komisia Mestského zastupiteľstva Mesta Nové Zámky) nie je samostatnou právnickou osobou. Podľa krajského súdu tak nemožno akceptovať doslovný gramatický výklad, ako prezentuje žalovaný. Prijatie doslovného gramatického výkladu by predstavovalo právnu konštrukciu nad rámec zákona a zverovalo by komisii pôsobnosť mimo jej procesnoprávnu subjektivitu, ktorú má v obmedzenej rovine v rozsahu práv a povinností zverených zákonom. Je potrebné prijať právnu konštrukciu, že **pokiaľ ide o ustanovenie čl. 7 ods. 7 ústavného zákona, je osobou povinnou sprístupňovať informácie podľa zákona o slobode informácií Mesto Nové Zámky, ktorého mestský úrad zabezpečuje organizačné a administratívne veci mestského zastupiteľstva a primátora, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom, t. j. aj komisie na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií.**

12. Vyššie uvedený záver oprel krajský súd aj o právnu úpravu povinných osôb uvedenú v § 2 ods. 1 až 4 zákona o slobode informácií. Podotkol, že ustanovenie § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií upravuje povinnosť tam vymenovaných subjektov sprístupňovať informácie v rozsahu ich rozhodovacej právomoci s tým, že ide o štátne orgány, obce, vyššie územné celky, právnické osoby a fyzické osoby. Následne konštatoval, že komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií nemá status ani jedného z nich, nakoľko nie je ani štátnym orgánom a rovnako nie je samostatnou právnickou osobou. Uvedené znenie ústavného zákona je potrebné preklenúť aplikačnou praxou a v prípade povinnosti orgánu, ktorý nie je samostatnou právnickou osobou a nemá štatút povinnej osoby v zmysle § 2 zákona o slobode informácií, je potrebné dospieť k záveru, že povinnou osobou je Mesto Nové Zámky, ktorej úlohy v spojitosti s jej postavením povinnej osoby vykonáva Mestský úrad Nové Zámky.

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

13. Proti napadnutému rozsudku podal žalovaný (ďalej aj „**sťažovateľ**“) kasačnú sťažnosť. Odôvodnil ju tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP). Sťažovateľ sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci správnomu súdu na ďalšie konanie, ako aj priznania práva na náhradu trov konania.

14. Naplnenie kasačného dôvodu **nesprávneho právneho posúdenia veci** krajským súdom odôvodnil sťažovateľ nasledovne:

– podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) a ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je komisia na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií orgánom obecného zastupiteľstva príslušným na odovzdávanie a hodnotenie každoročných oznámení funkcií,

zamestnaní, činností a majetkových pomerov starostu a poslancov a na poskytovanie informácií z týchto oznámení;

– s doktrínou materiálneho právneho štátu môže byť v súlade len taká interpretácia čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, podľa ktorej má povinnosť poskytnúť informácie o oznámeniach verejných funkcionárov ten subjekt, ktorému sa aj reálne podávajú a disponuje nimi; t. j. komisia. Mestský úrad tieto oznámenia nemá k dispozícii;

– z morfológického výkladu vety *"každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobodnom prístupe k informáciám"* použitej v čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu jednoznačne vyplýva, že komisia musí poskytnúť tieto informácie každému, kto o ne žiada, a to spôsobom a v rozsahu, ktoré určuje Infozákon;

– odklon od gramatického znenia čl. 7 ods. 7 ústavného zákona nemožno akceptovať, keďže toto znenie je jednoznačné. Z dôvodu jednoznačnosti znenia tejto právnej normy nie je potrebné pristúpiť k teleologickému výkladu;

– z obsahu ustanovení zákona o obecnom zriadení a ústavného zákona je zrejмый rozpor v otázke adresáta podania o oznámení funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov predkladaných starostom a poslancami obce. Tento rozpor možno odstrániť tým, že ústavný zákon ako zákon vyššieho stupňa právnej sily určuje osobitný orgán ako adresáta označených podaní, a teda normatívne riešenie v ňom obsiahnuté má prednosť pred právnou úpravou, ktorá je súčasťou zákona o obecnom zriadení ako zákona s nižším stupňom právnej sily (*lex superior derogat legi inferiori*). Použitiu úpravy ústavného zákona o ochrane verejného záujmu svedčí tiež to, že táto úprava je vydaná neskôr (*lex posterior derogat legi priori*) a reguluje špecifický okruh spoločenských vzťahov (*lex specialis derogat legi generali*);

– v prípade, ak má obec zriadený organizačný útvar na zabezpečovanie organizačných a administratívnych vecí obecného zastupiteľstva, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom (§ 15 v spojení s § 16 ods. 1 zákona o obecnom zriadení), je tento organizačný útvar zároveň podateľňou obce (§ 16 ods. 2 zákona o obecnom zriadení). Z uvedeného možno dospieť k záveru, podľa ktorého podanie urobené prostredníctvom tohto útvaru obce (podateľne), ktorého adresátom má byť orgán obce, je podanie riadne doručené okamihom jeho doručenia tomuto útvaru obce (podateľni) (nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 160/2022-25);

– sťažovateľ pri vybavovaní žiadosti vystupoval len ako „podateľňa komisie“ a Mestský úrad Nové Zámky postúpil žiadosť žalobcu poslancovi Ing. Pavlovi Uhrinovi, predsedovi komisie, na vybavenie, o čom upovedomil žalobcu;

– sťažovateľ nemohol porušiť ústavný zákon a nad jeho rámec poskytovať namiesto komisie informácie (ku ktorým nemal ani prístup), ktoré žalobca požadoval, alebo akýmkoľvek iným spôsobom zasahovať do kompetencií, ktoré ústavný zákon zveruje výhradne komisii;

– Mestský úrad síce zabezpečuje organizačné a administratívne veci mestského zastupiteľstva a primátora, ako aj orgánov zriadených mestským zastupiteľstvom podľa zákona o obecnom zriadení, teda aj komisii, avšak spracovať, resp. administrovať môže len podklady, údaje a informácie, ktoré mu orgány mesta vrátane komisii poskytnú;

– skutočnosť, že komisia nie je výslovne uvedená ako povinná osoba v príslušných ustanoveniach zákona o slobode informácií, neznamená, že sa na ňu primerane nevzťahujú ustanovenia tohto zákona. Práve naopak, zákonodarca jej jednoznačne delegoval povinnosť poskytovať informácie podľa tohto zákona ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu. Uplatní sa teda zásada *lex superior derogat legi inferiori*;

15. Naplnenie kasačného dôvodu **porušenia práva na spravodlivý proces** odôvodnil sťažovateľ tým, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho námietkami, ktoré boli pre vec podstatné, a síce:

– s námietkou, z akého dôvodu sa na právny vzťah ústavného zákona o ochrane verejného záujmu (ktorý v čl. 7 ods. 7 v čase vydania rozhodnutia výslovne určoval komisiu ako osobu povinnú a oprávnenú poskytovať informácie o majetkových pomeroch verejných funkcionárov) a zákona o slobode informácií a zákona o obecnom zriadení neuplatňuje zásada *lex specialis derogat legi generali* a *lex superior derogat legi inferiori*;

– s poukazom na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 13/08-21, v zmysle ktorého je komisia legitímna na šetrenie vecí, poskytovanie informácií a zaujímanie stanovísk s príslušným návrhom na orgán, ktorý je kompetentný v konečnom dôsledku o veci rozhodnúť;

– s poukazom na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 786/2015, v zmysle ktorého „*Naznačená verejná kontrola potom prebieha aj v zmysle čl. 7 ods. 7 ústavného zákona, podľa ktorého orgán, ktorému sa podávajú oznámenia podľa čl. 7 odseku 5 ústavného zákona (v prípade starostu obce komisii obecného zastupiteľstva), je povinný poskytnúť informácie o týchto oznámeniach každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov.*“ Obdobne rozhodol Ústavný súd SR aj v náleze IV. ÚS 160/2022-25.

16. **Žalobca vo vyjadrení** ku kasačnej sťažnosti poukázal na nepravdivé tvrdenia sťažovateľa, nesprávne právne posúdenie veci i nerešpektovanie judikatúry najvyšších súdnych autorít. Kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť. Nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 160/2022-25, na ktorý poukazoval sťažovateľ, považoval žalobca za neaplikovateľný, nakoľko sa netýkal sprístupňovania informácií podľa Infozákona, ale otázky, či verejný funkcionár postupoval správne, keď svoje majetkové oznámenia doručoval do podateľne obecného úradu. Za neaplikovateľný označil žalobca aj nález Ústavného súdu SR II. ÚS 13/08-21, ktorý sa týkal uloženia pokuty starostke obce v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov za situácie, že komisia nebola zriadená. Za nepriliehavý považoval žalobca aj nález Ústavného súdu SR II. ÚS 786/2015, v ktorom išlo o uloženie pokuty starostovi obce obecným zastupiteľstvom. Žalobca ďalej rozporoval pravdivosť tvrdenia sťažovateľa, že o postúpení jeho žiadosti komisii ho Mestský úrad informoval tvrdiac, že žiadne postúpenie mu nebolo doručované. Žalobca ďalej zopakoval svoju argumentáciu opierajúcu sa o právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp. zn. 5SŽi/3/2016 zo dňa 13.12.2017, podľa ktorého hoci oznámenia verejných funkcionárov – poslancov NR SR sa doručujú parlamentnému výboru pre nezlučiteľnosť funkcií, o sprístupnení informácií z týchto oznámení rozhoduje Kancelária NR SR. Dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽo/267/2015 zo dňa 22.03.2017, z ktorého vyplýva, že komisia podľa čl. 7 ods. 7 ústavného

zákona o ochrane verejného záujmu je len organizačnou zložkou mesta. Žalobca poukázal na ustanovenia zákona o obecnom zriadení, podľa ktorých zastupiteľstvo môže zriadiť a zrušiť výkonné, kontrolné a poradné orgány, najmä obecnú radu a komisie (§ 10 ods. 2) a organizačné a administratívne veci orgánov zriadených zastupiteľstvom zabezpečuje obecný úrad (§ 16 ods. 1). Napokon žalobca poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Wypych proti Poľsku zo dňa 25.10.2005, v zmysle ktorého je otázka finančnej situácie osôb zastávajúcich verejnú funkciu v samospráve vecou oprávneného verejného záujmu.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

17. Prejednávaná vec bola dňa 02.10.2023 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „**Najvyšší správny súd SR**“), bola náhodným výberom technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená na rozhodnutie senátu 1S a bola jej pridelená spisová značka 1Svk/36/2023.

18. Senát Najvyššieho správneho súdu SR ako súdu kasačného (ďalej aj „**kasačný súd**“) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach sťažnostných bodov [§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP], pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že **kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná**. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

19. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

V. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

20. Podľa § 2 Infozákona v rozhodujúcom znení: „(1) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „**povinné osoby**“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. (2) Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.²⁾ (3) Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2. (4) Osobitný zákon môže ustanoviť povinnosť sprístupňovať informácie aj inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe.³⁾“

21. Podľa § 3 ods. 1 Infozákona v rozhodujúcom znení: „Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.“

22. Podľa § 15 Infozákona v rozhodujúcom znení: „(1) Ak povinná osoba, ku ktorej žiadosť smeruje, nemá požadované informácie k dispozícii a ak má vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať, **postúpi žiadosť** do piatich dní odo dňa doručenia žiadosti povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, **inak žiadosť odmietne**

rozhodnutím (§ 18). (2) *Postúpenie žiadosti povinná osoba bezodkladne oznámi žiadateľovi.* (3) *Lehota na vybavenie žiadosti začína plynúť znovu dňom, keď povinná osoba dostala postúpenú žiadosť.*“

23. Podľa § 18 ods. 2 Infozákona v rozhodujúcom znení: „*Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. [...]*“

24. Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu: „*Verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné **oznámenie** za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie, [...] d) svoje príjmy dosiahnuté v uplynulom kalendárnom roku z výkonu funkcie verejného funkcionára a z výkonu iných funkcií, zamestnaní alebo činností, v ktorých vykonávaní verejný funkcionár pokračuje aj po ujatí sa výkonu funkcie verejného funkcionára, e) svoje majetkové pomery a majetkové pomery manžela a neplnoletých detí, ktorí s ním žijú v domácnosti, vrátane osobných údajov v rozsahu titul, meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu.*“

25. Podľa čl. 7 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu: „*Oznámenie podľa odseku 1 podáva a) **starosta obce komisii obecného zastupiteľstva**. Členom tejto komisie môže byť iba poslanec obecného zastupiteľstva. Ak sú v obecnom zastupiteľstve zástupcovia politických strán a politických hnutí alebo nezávislí poslanci, komisia je zložená z jedného zástupcu každej politickej strany alebo politického hnutia a jedného zástupcu nezávislých poslancov. Komisia musí mať aspoň troch členov; ak sa tento počet nedosiahne týmto spôsobom, doplní sa počet členov komisie o zástupcu politickej strany alebo politického hnutia s najvyšším počtom poslancov, b) **poslanec mestského zastupiteľstva** a poslanec zastupiteľstva mestských častí v Bratislave a Košiciach **komisii mestského (miestneho) zastupiteľstva**. Členom tejto komisie môže byť iba poslanec mestského (miestneho) zastupiteľstva. Ak sú v mestskom (miestnom) zastupiteľstve zástupcovia politických strán a politických hnutí alebo nezávislí poslanci, komisia je zložená z jedného zástupcu každej politickej strany alebo politického hnutia a jedného zástupcu nezávislých poslancov. Komisia musí mať aspoň troch členov; ak sa tento počet nedosiahne týmto spôsobom, doplní sa počet členov komisie o zástupcu politickej strany alebo politického hnutia s najvyšším počtom poslancov, [...] e) **iný verejný funkcionár určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky** (ďalej len „výbor“).*“

26. Podľa čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu: „***Orgán, ktorému sa podávajú oznámenia podľa odseku 5, je povinný poskytnúť informácie o týchto oznámeniach každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobodnom prístupe k informáciám.** [...]*“

27. Podľa čl. 9 ods. 1 písm. b) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu: „*Konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) vykonáva obecné zastupiteľstvo, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. o) a p).*“

28. Podľa § 10 zákona o obecnom zriadení: „(1) *Orgánmi obce sú a) obecné zastupiteľstvo, b) starosta obce (ďalej len „starosta“).* (2) *Obecné zastupiteľstvo môže zriadiť a zrušiť podľa potreby stále alebo dočasné výkonné, kontrolné a poradné orgány, najmä obecnú radu,*

komisie a určuje im náplň práce; môže zriaďovať a zrušiť aj ďalšie svoje orgány a útvary, ak tak ustanovuje osobitný zákon.“

29. Podľa § 16 ods. 1 zákona o obecnom zriadení: „(1) *Obecný úrad zabezpečuje organizačné a administratívne veci obecného zastupiteľstva a starostu, ako aj orgánov zriadených obecným zastupiteľstvom. (2) Obecný úrad najmä a) zabezpečuje písomnú agendu orgánov obce a orgánov obecného zastupiteľstva a je podateľňou a výpravňou písomností obce, b) zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva obecnej rady a komisií, c) vypracúva písomné vyhotovenia rozhodnutí obce, d) vykonáva nariadenia, uznesenia obecného zastupiteľstva a rozhodnutia obce.“*

VI. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

30. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Kasačný súd najprv pristúpil ku skúmaniu otázky, či možno napadnutý rozsudok považovať za spĺňajúci požiadavku jeho **riadneho odôvodnenia**. Sťažovateľ namietal, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s jeho námietkami v rozsahu, ktorý spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. K tomu kasačný súd uvádza, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje pre záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04). Kasačný súd dospel k záveru, že z napadnutého rozsudku je zrejmé, z akých dôvodov krajský súd rozhodol o zrušení rozhodnutí správnych orgánov (viď bod 31 tohto rozsudku), pričom so všetkými pre vec podstatnými námietkami sa vysporiadal. Svoje závery oprel o analýzu ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na vec (najmä čl. 7 ods. 5 a 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, § 2 Infozákona), pričom tieto plne korešpondovali s relevantnými východiskami, ktoré položil Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5SŽi/3/2016 zo dňa 13.12.2017.

31. Kasačný súd tak nevzhliadol nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ktorá by odôvodňovala jeho zrušenie a vrátenie veci správneému súdu na ďalšie konanie, a preto ďalej skúmal sťažnostný dôvod spočívajúci v **nesprávnom právnom posúdení veci krajským súdom**. Právne posúdenie krajského súdu bolo v podstate založené na nasledovných dôvodoch, pre ktoré krajský súd pristúpil k zrušeniu napadnutých rozhodnutí: (i) nepreskúmateľnosť napadnutých rozhodnutí a zmätočnosť postupu povinnej osoby spočívajúceho v postúpení infožiadosti a súčasnom meritórnom rozhodnutí o nej a (ii) nesprávne právne posúdenie veci správnych orgánov v otázke, či mesto (mestský úrad) je povinnou osobou vo vzťahu k požadovaným informáciám o majetkových pomeroch verejných funkcionárov a má ich k dispozícii, alebo či takouto povinnou osobou je a informácie má k dispozícii komisia mestského zastupiteľstva na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií.

32. Úvodom kasačný súd podotýka, že krajský súd vyslovil jednak nepreskúmateľnosť administratívnych rozhodnutí (keď skonštatoval, že správne orgány nedostatočne zdôvodnili,

prečo mestský úrad nie je povinnou osobou vo vzťahu k požadovaným informáciám a nimi nedisponuje) a jednak skonštatoval aj nesprávne právne posúdenie veci správnymi orgánmi (keď uzavrel že mestský úrad je povinnou osobou vo vzťahu k požadovaným informáciám a nimi disponuje/má disponovať). Kasačný súd pripomína, že nepreskúmateľnosť administratívnych rozhodnutí a nesprávne právne posúdenie správnymi orgánmi v jednej a tej istej právnej otázke sa ako zrušovacie dôvody už z ich samotnej povahy nemôžu kumulovať. Keď správny súd dospeje k záveru o nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí v určitej právnej otázke, má pristúpiť k ich zrušeniu a nemal by súčasne posudzovať aj právne posúdenie v tej istej právnej otázke, pretože právny názor má prioritne vysloviť správny orgán v ním vydanom rozhodnutí a tento až subsidiárne preskúmava správny súd. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom vydaných rozhodnutí správnych orgánov však konštatuje, že z nich vyplýva konkrétny právny názor, ktorý spočíval v tom, že mestský úrad informáciami nedisponuje, pretože povinnou osobou vo vzťahu k týmto informáciám je komisia podľa čl. 7 ods. 5 a 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tento právny názor preto správny súd následne mohol podrobiť prieskumu jeho vecnej správnosti a zákonnosti a na základe podanej kasačnej sťažnosti tak môže urobiť aj kasačný súd. Napokon, v prejednávannej veci sťažovateľ brojil len proti hmotnoprávnemu posúdeniu veci krajským súdom a nebrojil proti jeho záverom o nepreskúmateľnosti administratívnych rozhodnutí (k tomu viď § 453 ods. 2 SSP), preto sa kasačný súd nepreskúmateľnosťou rozhodnutí zaoberal len v rozsahu potrebnom pre vyslovenie záveru, že nevzhliadol v konaní takú vadu odôvodnenia administratívnych rozhodnutí, ktorá by krajskému a kasačnému súdu bránila v ich meritórnom prieskume.

33. Pokiaľ ide o zmätočnosť postupu povinnej osoby, sťažovateľ len okrajom podotkol, že povinná osoba postúpila žiadosť komisii, o čom žalobcu ako žiadateľa upovedomila. Kasačný súd sa však stotožňuje s názorom krajského súdu, že o oboznámení žalobcu o tomto postúpení chýba v administratívnom spise akýkoľvek dôkaz. Ďalej však sťažovateľ nijako nespochybnil záver krajského súdu, že postup povinnej osoby bol zmätočný a tento záver krajského súdu považuje kasačný súd za správny. Z dikcie § 15 ods. 1 Infozákona jasne vyplýva, že ak povinná osoba nemá požadované informácie k dispozícii, postúpi žiadosť povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, inak (t. j. len ak žiadosť nepostúpi) žiadosť odmietne rozhodnutím. Súčasné postúpenie infožiadosti a meritórne rozhodnutie o nej jednou a tou istou povinnou osobou sa teda vzájomne vylučujú. Kľúčovou právnou otázkou v prejednávannej veci však je právna kvalifikácia povinnej osoby. Ak sa totiž ustáli, že povinnou osobou vo vzťahu k žiadaným informáciám mal byť mestský úrad, potom v ďalšom konaní nebude vôbec prichádzať do úvahy postúpenie žiadosti podľa § 15 ods. 1 Infozákona inému orgánu.

34. V nadväznosti na uvedené stojí kasačný súd pred vyriešením otázky, či **povinnou osobou na účely sprístupnenia informácií o majetkových pomeroch primátora mesta a poslancov mestského zastupiteľstva** vyplývajúcich z oznámení podávaných týmito verejnými funkcionármi **je osobitná komisia mestského zastupiteľstva**, ktorej sa tieto oznámenia podávajú v zmysle čl. 7 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, **alebo mesto Nové Zámky** (teda Mestský úrad v prvom stupni a primátor mesta v druhom stupni).

35. Tak ako správne podotkol aj krajský súd, aj kasačný súd si je vedomý, že čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ukladá povinnosť poskytnúť informácie

o oznámeniach podaných verejnými funkcionármi orgánu, ktorému sa tieto oznámenia podávajú, a to spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobode informácií. Nakoľko verejnými funkcionármi, informácie o majetkových pomeroch ktorých boli predmetom infožiadosti v prejednávanej veci, boli primátor mesta a poslanci mestského zastupiteľstva, týmto orgánom bola podľa čl. 7 ods. 5 cit. ústavného zákona komisia mestského zastupiteľstva.

36. Ďalej však ústavný zákon o ochrane verejného záujmu, Infozákon a ani iný všeobecne záväzný právny predpis neupravujú otázky týkajúce sa príslušnosti a pôsobnosti komisie ako povinnej osoby a správneho orgánu na úseku sprístupňovania informácií a neustanovujú ani odvolací orgán, ktorý by ňou vydávané rozhodnutia mal preskúmať. Ústavný zákon o ochrane verejného záujmu upravuje ako administratívne konanie len konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v ktorom sa rozhoduje o nesplnení povinnosti verejným funkcionárom, alebo o tom, že verejný funkcionár v oznámení uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje. Aj na toto konanie pritom ústavný zákon zveruje právomoc obecnému zastupiteľstvu a nie komisii. Pokiaľ ide o správne konanie vo veci sprístupnenia informácií, toto konanie ústavný zákon o ochrane verejného záujmu bližšie neupravuje, s výnimkou všeobecne formulovanej povinnosti komisie poskytovať údaje v čl. 7 ods. 7, a teda neobsahuje iné relevantné ustanovenia o pôsobnosti komisie vo veciach sprístupňovania informácií, o konaní pred ňou a ani o určení odvolacieho orgánu.

37. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že komisia nemôže mať postavenie správneho orgánu - povinnej osoby plniacej úlohy vyplývajúce z Infozákona. Základná definícia správneho orgánu je uvedená v § 2 ods. 1 Správneho poriadku, tak že: „*Správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy*“. Komisia túto definíciu vzhľadom na vyššie uvedené podľa kasačného súdu nespĺňa. Definíciu povinných osôb zasa obsahuje § 2 Infozákona, pričom komisia nie je povinnou osobou ani podľa ods. 1 (nie je štátnym orgánom, obcou, vyšším územným celkom ani právnickou alebo fyzickou osobou s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy), ani podľa ods. 2 (nie je právnickou osobou zriadenou zákonom ani štátnym orgánom, obcou alebo VÚC), ani podľa ods. 3 (nie je právnickou osobou založenou povinnými osobami podľa odseku 1 a 2) a ani podľa ods. 4 (nie je právnickou ani fyzickou osobou, ktorej osobitný zákon zveruje povinnosť sprístupňovať informácie). Komisia nie je samostatnou právnickou osobou, ale je len útvarom zriadeným orgánom obce – obecným zastupiteľstvom na základe § 10 ods. 2 zákona o obecnom zriadení v spojitosti s čl. 7 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. V tomto smere neobstojí ani argumentácia sťažovateľa, že komisia je orgánom zriadeným priamo ústavným zákonom, keďže tento ústavný zákon jednotlivé komisie obecných (mestských) zastupiteľstiev nezriaďuje, len normuje pravidlá pre ich kreáciu obecným zastupiteľstvom (táto argumentácia by však ani nebola spôsobilá založiť postavenie komisie ako povinnej osoby, keďže nemení jej status na účely § 2 Infozákona).

38. Ústavný súd SR už viackrát zdôraznil, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad

môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či spresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy postavené na roveň gramatickému výkladu, najmä teleologický a systematický výklad vrátane ústavne konformného výkladu, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný korektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy (IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 351/2010, m. m. I. ÚS 306/2010, III. ÚS 295/2017-31).

39. Účelom ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ako aj Infozákona je nesporne transparentnosť a kontrola výkonu verejnej moci o. i. aj zabezpečením poskytovania informácií o platových náležitostiach a majetkových pomeroch osôb, ktoré túto moc vykonávajú. Tento cieľ sa má dosiahnuť efektívnym prístupom všetkých žiadateľov k informáciám, ktoré majú orgány verejnej moci k dispozícii, pričom tento prístup Infozákon zaručuje prostredníctvom dvojstupňového administratívneho konania s prísnyimi lehotami. Ak by kasačný súd pripustil výklad žalovaného, teda že povinnou osobou nie je obec ale komisia ako organizačný útvar obecného zastupiteľstva, žiadatelia by sa dostali do stavu právnej neistoty, v ktorej by im nebolo zrejmé najmä to, ktorý orgán by bol príslušným na konanie o nimi podanom opravnom prostriedku.

40. V prejednáwanej veci pritom nestojí sporná právna otázka na vyriešení konfliktu dvoch protichodných právnych noriem, ktoré by upravovali príslušnosť dvoch samostatných správnych orgánov na konanie vo veci podanej infožiadosti (t. j. čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na jednej strane a § 2 Infozákona na strane druhej). Naopak, kasačný súd je toho názoru, že uvedené normy sa vzájomne dopĺňajú a spornú právnu otázku možno vyriešiť ich systematickým výkladom – ústavný zákon o ochrane verejného záujmu ukladá povinnosť sprístupňovať údaje z oznámení verejných funkcionárov komisii obecného zastupiteľstva, ktorú je potrebné vnímať ako **súčasť** (kontrolný/organizačný útvar) obecného zastupiteľstva ako orgánu obce v zmysle § 10 ods. 2 zákona o obecnom zriadení. Vo veci sprístupňovania informácií bude ako povinná osoba potom vystupovať obec podľa § 2 ods. 1 Infozákona konajúca prostredníctvom obecného úradu s poukazom na § 16 ods. 1 zákona o obecnom zriadení. Následne odvolacím orgánom voči rozhodnutiu obce (obecného úradu) bude podľa § 19 ods. 2 Infozákona starosta obce. Kasačný súd v prejednáwanej veci teda neidentifikoval konflikt právnych noriem, ktorý by bolo potrebné vyriešiť použitím zásady, podľa ktorej norma vyššej právnej sily (norma ústavného zákona) ruší normu nižšej právnej sily (norma zákona), ktorej sa dovoľával sťažovateľ. Cieľu § 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ktorým je transparentnosť platových a majetkových pomerov verejných funkcionárov, sa urobí zadosť, keď informácie z oznámení poskytne obec na základe inštitucionálneho a procesného rámca upraveného Infozákonom a zákonom o obecnom zriadení. **Kasačný súd tak uzatvára, že za povinnú osobu v prejednáwanej veci je potrebné považovať obec a komisiu je v tomto smere potrebné považovať len za súčasť jej vnútornej štruktúry.**

41. Takýto postup má podľa kasačného súdu oporu v texte všeobecne záväzných právnych predpisov vykladaných v súlade s logickým, systematickým a účelovým výkladom, je voči účastníkom správneho konania predvídateľný a žiadateľom zabezpečuje účinnú realizáciu

ich ústavného práva na prístup k informáciám prostredníctvom jasne upraveného dvojstupňového administratívneho konania.

42. Kasačný súd sa preto stotožňuje s názorom krajského súdu, že prijatie formalistického gramatického výkladu presadzovaného žalovaným by predstavovalo právnu konštrukciu nad rámec zákona a zverovalo by komisii pôsobnosť v oblasti, v ktorej to zákonodarca nepredpokladal. Účelom čl. 7 ods. 7 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu bolo nepochybne zaviesť transparentnosť informácií obsiahnutých v oznámení verejných funkcionárov, nie však ustanoviť komisiu ako samostatnú povinnú osobu, oddelenú od obce. Ak by to tak totiž bolo, zákonodarca by prijal komplexnejšiu právnu úpravu pôsobnosti komisie na úseku sprístupňovania informácií a ustanovil by voči jej rozhodnutiam aj odvolací orgán.

43. Pokiaľ ide o rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorých aplikácie sa sťažovateľ dovoľával, tieto boli vydané v úplne inom skutkovom a právnom kontexte ako v prejednávanej veci a netýkajú sa problematiky sprístupňovania informácií. Naopak, krajský súd rozhodol v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ktoré boli vyslovené v obdobných skutkových a právnych veciach. V uznesení sp. zn. 5SŽi/3/2016 zo dňa 13.12.2017 Najvyšší súd SR vyslovil, že povinnou osobou na účely sprístupnenia informácií z oznámení verejných funkcionárov - poslancov NR SR nie je Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií NR SR, ale Kancelária NR SR. K uvedenému záveru dospel súd aj napriek tomu, že Výbor pre nezlučiteľnosť funkcií NR SR je orgánom, ktorému sa podávajú oznámenia podľa čl. 7 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu a následne aj orgánom, ktorý sprístupňuje z týchto oznámení informácie (tak ako je takýmto orgánom komisia v prípade starostu a poslancov obecného zastupiteľstva). Právny záver Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp. zn. 5SŽi/3/2016 zo dňa 13.12.2017 potvrdil ako ústavne akceptovateľný dokonca aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. I. ÚS 236/2018-20 zo dňa 18.07.2018. V rozsudku sp. zn. 3SŽo/267/2015 zo dňa 22.03.2017 Najvyšší súd SR zasa posudzoval vec, v ktorej žiadateľ žiadal informácie o majetkových pomeroch primátora a poslancov mestského zastupiteľstva, pričom súd konštatoval, že požadované informácie sa v zmysle ústavného zákona nachádzajú v dokumentácii mesta Stará Ľubovňa (resp. na organizačnom útvare mesta).

44. Kasačný súd sa s citovanou rozhodovacou činnosťou plne stotožňuje a uzatvára, že **komisia obecného zastupiteľstva na ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií nemá postavenie povinnej osoby. Preto je potrebné dospieť k záveru, že povinnou osobou je vo vzťahu k informáciám vyplývajúcim z oznámení primátora mesta a poslancov mestského zastupiteľstva podľa čl. 7 ods. 5 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu mesto (obec), ktorého úlohy v spojitosti s jeho postavením povinnej osoby v zmysle Infozákona vykonáva mestský (obecný) úrad.** Napadnuté rozhodnutia preto vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď konštatujú, že mesto (mestský úrad) nie je vo vzťahu k požadovaným informáciám povinnou osobou a že požadované informácie preto nemá k dispozícii. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že právo na prístup k informáciám sa v zmysle konštantnej judikatúry (viď napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 8SŽik/2/2020 zo dňa 22.06.2022) vzťahuje nielen na informácie, ktoré povinná osoba má fakticky k dispozícii, ale aj ktoré je povinná mať k dispozícii v zmysle platnej právnej úpravy. Na základe ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je obec povinná disponovať informáciami z oznámení, ktoré jej (resp. v rámci jej organizačnej štruktúry komisii obecného

zastupiteľstva pre ochranu verejného záujmu pri výkone verejných funkcií) predkladajú primátor mesta a poslanci mestského zastupiteľstva. Akékoľvek interné dôvody na strane správneho orgánu (argumentácia sťažovateľa, že obecny úrad informáciami fakticky nedisponuje, lebo ich má komisia) nemôžu byť pripísané na ťarchu žiadateľa.

VII. Záver

45. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd konštatuje, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z tohto dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP **ako nedôvodnú zamietol**.

46. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému vzhľadom na neúspech žalovaného ako sťažovateľa v kasačnom konaní.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave, dňa 29. októbra 2024

JUDr. Jana Hatalová, PhD., LL.M.

predsedníčka senátu
podpísané elektronicky

JUDr. Marián Fečík

člen senátu
podpísané elektronicky

JUDr. Katarína Cangárová, PhD. LL.M.

členka senátu
podpísané elektronicky

Za správnosť vyhotovenia:
Michaela Smolinská